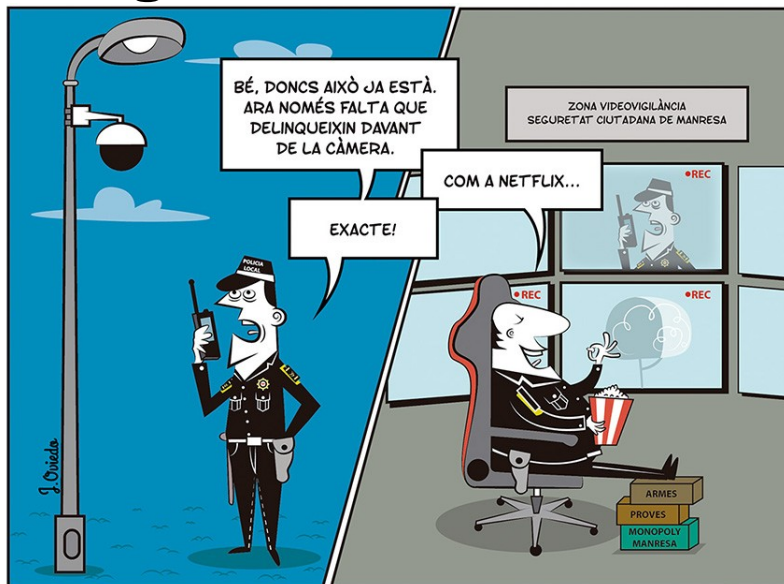


?El gran germà



Il·lustració: Javi Oviedo.

El tam-tam de fons que marca el tempo de la inseguretat ciutadana continua sonant i, arran d'una revisió del model de seguretat, ja fan la ronda patrulles conjuntes per donar més sensació de protecció als manresans. La intimidació, malgrat tot, sovint no és suficient, sobretot quan es fa fosc... Ben mirat, amb el canvi de guàrdia previst a la Policia Local de Manresa, es podrien replantejar -debats sindicals al marge- el rol dels agents, massa acostumats a tenir el cul al seient dels vehicles i, com els binomis mixtos, trepitjar una mica de carrer per parar l'orella i copsar el batec de la ciutadania. Aquella figura recurrent del guàrdia de barri.

La gran novetat en l'àmbit de la protecció és la instal·lació de càmeres i una sala de control com la de *El show de Truman*. Els més repatanis demanen anonimats i recelen del desplegament d'un gran germà que tot ho sent i tot ho veu, encara que portant un mòbil a la butxaca som més fàcils de trobar que la ferum del bolquer d'un marrec. A les pel·lícules i sèries, el rastreig amb càmeres sembla una arma infal·lible, però si, arribats a la judicatura, la delinqüència de baixa intensitat acumula furtos sense conseqüències és un peix que es mossega la cua. Al cap i a la fi, les solucions deuen passar per coordinar-se i intervenir en el moment adequat i en el lloc oportú.